

deel van de berg. Het gebied is genoemd naar de laatste champignonkweker, de heer Jansse-Egge. Dit deel is al eerder beschreven door Van Schaik, maar niet in kaart gebracht. Omdat hier gedurende de afgelopen dertig jaren niemand was geweest, was alles goed geconserveerd. Het interessante aan dit deel van de berg is, dat er enkele natuurlijke grotten zijn. In de plafonds is veel karst zichtbaar. Op vloerniveau loopt een klein grotstelsel, dat ongeveer 150 m lang is. Deze gangetjes zijn als volgt gevormd: door een verticale breuk sijpelend water verzamelt zich boven een horizontaal lopende schelpen- of vuursteenbank. Het koolzuurhoudende water lost dan de kalk op, waardoor een holte ontstaat. Wordt de holte te groot, dan stort deze gedeeltelijk in, en wel zodanig, dat een stabiele paraboolvormige grot ontstaat. De hoogte van de vrije gangen bedraagt 20-40 cm; het is echter mogelijk dat verder graven grotere gangen aan het licht brengt. Eén van de gangen meet 2,5 bij 6 m en is 60 cm hoog. Het is de grootste natuurlijke grot van Nederland.

Na de pauze vergastte de heer Adams de aanwezigen op beelden van zeer kleurige tropische vlindersoorten, op-

genomen zowel in het Biochron van het Noorder Dierenpark te Emmen als in de vlinderkas van Great Yarmouth (Engeland). Het is wel een heel bijzondere belevens vlinders met een spanwijdte van zo'n 18 cm als de Atlasvlinder (*Attica atlas*), langs je heen te zien vliegen! De heer Adams besloot zijn serie met opnamen van de 10 cm lange rups van de Doodshoofdvlinder (*Acherontia atropos*), die door de heer Zilverstand op 26-8-87 was gevonden in een aardappelveld te Ubachsberg. De heer P. Wouters had begin mei op Texel heel wat plaatjes geschoten van een paartje Kluten (*Avocetta recurvirostra*), dat op allerlei manieren probeerde een ooi met haar lam uit de buurt van hun nest te houden. Duide-lijk was te zien, dat het schaap zich noch door dreighoudingen, noch door daadwerkelijke aanvallen op de kop liet intimideren. Als enige reactie sloot de ooi haar ogen!

Daarna liet de heer Spreuwenberg enkele dia's zien van diverse graansoor-ten, waarvan er een aantal nu niet meer in cultuur zijn: Tweerijige gerst (*Hordeum distichon*), Meerrijige gerst (*H. vulgare*), Eenkoorn (*Triticum monococcum*) en Emmer (*T. dicoccum*). Van de beide gerstsoorten bestaan veel rassen. Een zeer fraai ras van de

Tweerijige gerst is de Pauwegerst, waarvan de aar met kafnaalden aan een uitgespreide pauwestaart doen denken. Emmer werd al omstreeks 5000 v. Chr. verbouwd in Azië. Via het Middellandsezegebied bereikte deze tarwesoort West-Europa, maar werd in de IJzertijd verdrongen door Spelt (*Triticum spelta*).

De voorzitter besloot de avond met een aantal beelden opgenomen tijdens excursies in het afgelopen seizoen, aangevuld met dia's van de Steenberg ON 3, voordat deze werd heringericht en deels in het moerasge-
bied "De Dem" geschoven. Hier ondernam in 1975 een paartje Buidelmezen (*Rimez pendulines*) broedpogingen. De heer Bult toonde opnamen van deze vogels bij het nest. De heer J. Wouters haakte hierop in met de mededeling, dat hij met Pinksteren j.l. te Oost-Maerland 15 Buidelmezen op trek had waargenomen. Op dezelfde plaats (langs de Maas) waren twee nesten van deze vogelsoort gevonden. Tijdens het stormachtige weer van die periode is één van de nesten weggewaaid. Het andere werd niet afgebouwd. Waarschijnlijk betrof het hier twee solitaire ♂♂, die later zijn weggetrokken wegens het ontbreken van ♀♀.

W. Ogg verlaat de redactie

Tijdens de Algemene Leden Vergadering op 14 juni j.l. trad de heer W. Ogg af als lid van de redactie van het Natuurhistorisch Maandblad en van de "Publicaties".

Willy Ogg trad in oktober 1973 toe tot de redactie, onder het (waarnemend) hoofdredacteurschap van dr. D.G. Montagne. Hem werd direkt een specifieke en zeer verantwoordelijke taak toebedeeld, namelijk de "opmaak" van het tijdschrift. In die jaren was dit "knippen en plakken", zoals wel eens

geringschattend wordt gezegd, een hele verantwoordelijkheid, méér nog dan nu: het tijdschrift werd nog "in lood gezet", waardoor wijzigingen in teksten, aanvankelijke pagina-indelingen enz., beduidend minder eenvoudig waren dan vandaag de dag het geval is.

Willy Ogg heeft dit "eindredacteurschap" jarenlang op zich genomen, naast het andere redactiewerk dat hij deelde met de andere leden van de redactie.

De laatste jaren heeft Willy de verschillende inhoudsopgaven van de afgesloten jaargangen gemaakt, een omvangrijk werk, dat doorgaans in enkele dagen moest worden afgerond. Na bijna 15 jaar verliet Willy de redactie, o.a. om meer van de natuur te zien dan "erover te lezen".

Willy, namens bestuur en redactie, van harte bedankt.

Douwe Th. de Graaf

Rectificaties

In Natuurhist. Maandbl. 76(8): 138 is sprake van een waarneming van een Groene pad (*Bufo viridis*). Dit blijkt echter een *albino* exemplaar van

Bufo bufo (Gewone pad) te betreffen.

In Natuurhist. Maandbl. 76(10) zijn ook enkele foutjes geslopen. In de kop boven het artikel van de heer P.J. van Helsdingen over *Neritene hameni* op blz. 185 staat vermeld dat deze spinne-

soort zou behoren tot de (niet bestaande) Zinyphiidae. Hier had Linyphiidae moeten staan. Ook in het figuurbijschrift op blz. 187 is buiten de schuld van de auteur een fout geslopen: waar sprake is van een "bosrestaurant" had "bos-restaurant" moeten staan.